

[Weikop.]

henvendelse fra restauratørforeningen om, at tekstilbranchen skulle have afgiften lagt i det første led, og det er faktisk lige så grelt med De danske Handelsforeningers Fællesorganisation, der overhovedet ikke har noget med tekstilbranchen at gøre. Heroverfor synes jeg nok man lidt flot fejler de organisationer til side, som har henvendt sig om dette spørgsmål. Det er jo ikke en enkelt organisation. Det er Grosserer-Societetet, det er Foreningen af danske Manufakturgrossister, det er Textilfabrikantforeningen, Dansk Textil Union, Beklædningsindustriens Sammenslutning, Lædervare- og Rejsetøjsfabrikantforeningen og Damehattebranchens Fællesråd. Kort og godt alt, hvad der overhovedet kan krybe og gå af organisationer, er gået ind for, at afgiften skal ligge i detailledet. Men det fejler både det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ganske simpelt til side.

Skal man tale om saglighed, synes jeg nok, de herrer tilsidesætter alle saglige hensyn, for det må jo være sådan — det forstod jeg også var det ærede medlem hr. Ragers mening — at de, som har forstand på disse ting, kan udtale sig derom, og det retter man sig efter, medens man ikke lægger så megen vægt på udtalelser fra folk, som ikke har forstand derpå.

Jeg var glad for det ærede medlem hr. Alfred Bøghs udtalelse om, at denne sag kan behandles i et udvalg, hvor erhvervene kan komme frem med deres synspunkter, og så kunne det være, sådan forstod jeg det ærede medlem, at erhvervene kunne overmande ham. Derfor synes jeg, det er lidt forhastet, når den højtærede finansminister allerede nu siger, at der er flertal imod vort forslag.

Jeg skal så gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg). Det er ligesom, det ærede medlem har den måske udmærkede vane at ville lære andre takt og tone, i hvert fald kan han jo ikke lide min tone. Jeg forstår det nu egentlig ikke, for jeg synes, den er lige så vellydende som det ærede medlems. At han ikke kan lide min tone, er der ikke noget at gøre ved. Jeg synes nu alligevel,

man en gang imellem skal være lidt forsigtig med, om jeg så må sige, at korrekse andre for tonen. Der er jo den svaghed derved, at det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) aldrig kan høre sin egen tone, han hører kun min. (*Poul Hansen* [Kalundborg]: I lige måde!). Ja, tak, det skulle man måske en gang imellem lægge mærke til.

Det ærede medlem sagde, at de udtalelser, jeg havde fremsat, ikke var saglige. Det er jeg virkelig lidt skuffet over at høre, men det er måske tonen, som gør det! Hvis det ærede medlem til sin tid vil læse fortrykket igennem, vil han se, at det altsammen er saglige grunde, som ligger bag vor fremsættelse af dette forslag til folketingsbeslutning. Men det ærede medlem sprang helt det over, som for mig i hvert fald er noget meget vigtigt, og det gjorde forøvrigt også den højtærede finansminister; det er dette spørgsmål: Hvad skal der ske, når loven falder væk? Vil socialdemokraterne virkelig her løbe den risiko, at hele produktionen går i stå næste år? Det er der ikke sagt noget om. Vi har stillet spørgsmålet gang på gang her, men det har der været fuldstændig tavshed om. Den højtærede finansminister sagde, at man kunne ikke betale afgifterne tilbage. Jeg sagde i mit første indlæg: lad os prøve at tage en forhandling med erhvervene og se at finde ud af det. Andre lande har gjort det; både i Holland og i Finland har de kunnet løse dette problem, så skulle det formentlig ikke være vanskeligere for os at løse det. Med den fremragende, teknisk kyndige finansminister, vi har, skulle det sikkert være muligt at finde ud af det. Som sagt, jeg kan ikke rigtig forstå, at man overhovedet ikke svarer på vort spørgsmål vedrørende et så vigtigt punkt.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), at vi ikke er garanter for denne lov, overhovedet ikke, vi har i sin tid stemt imod denne lovgivning. Men det afgørende er jo dette, at virkningerne af denne lovgivning har vist sig at være så uheldige, hvilket både det ærede medlem hr. Rager og andre ordførere har været inde på. Deraf følger egentlig kun som en naturlig ting, at vi rejser spørgsmålet i dette høje ting, idet